Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9191
Copyright: Melk, Benediktinerstift

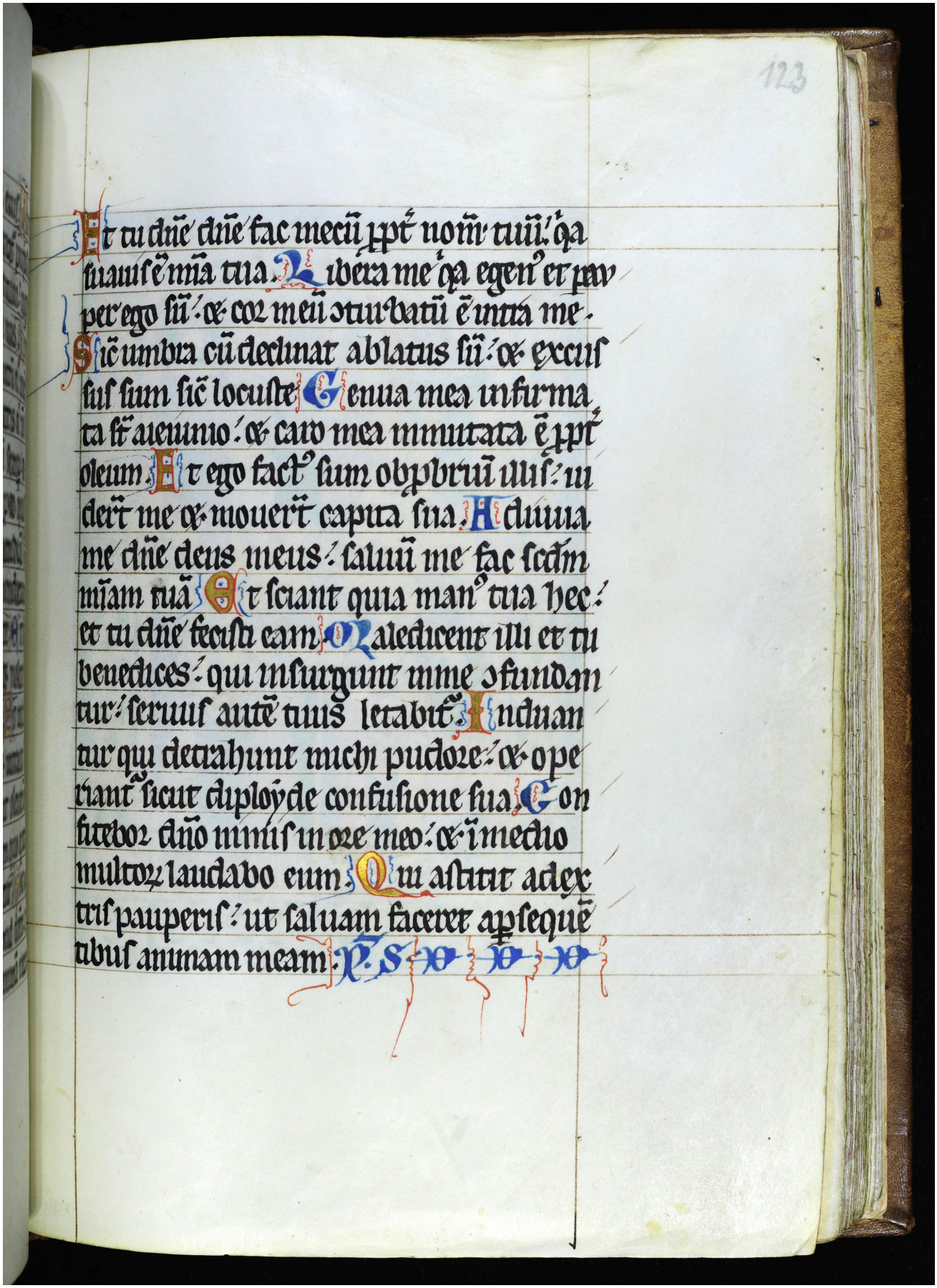

Et tu dñe dñe fac mecũ ꝓpt nom̃ tuũ: qa
suauis ē mia tua. Liberа me qa egen et pau
per ego sũ: et cor meũ turbatũ ē intra me.
Sicũ umbra cũ declinat ablatus sũ: et excus
sus sum sicũ locuste. Genua mea infirma
ta sunt a ieunio: et caro mea immutata ē ꝓpt
oleum. Et ego factus sum oblobriũ illis: vi
derũt me et mouerũt capita sua. Adiuua
me dñe deus meus: saluũ me fac secdm
miam tuã. Et sciant quia manus tua hec:
et tu dñe fecisti eam. Maledicent illi et tu
benedices: qui insurgunt in me confundan
tur: seruus autẽ tuus letabitur. Induan
tur qui detrahunt mihi pudore: et ope
riant sicut diploide confusione sua. Con
fitebor dño nimis in ore meo: et in medio
multorũ laudabo eum. Qui astitit a dex
tris pauperis: ut saluam faceret a persequẽ
tibus animam meam. Ps.